

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opus pulcherrimu[m] de tribus vsitatis christianoru[m]
actibus: oratione videlicet: ieiunio [et] elemosyna**

Guntherus <Parisiensis>

Basilee, 1507

VD16 G 4140

Capitulum octauu[m].

urn:nbn:de:hbz:466:1-30791

De his q̄ p̄tinēt ad orationē Fo. xxxij.

ut in hoīe iusto q̄ mortem sibi vicina expectat: v̄t̄po te in belis/ naufragijs / et in cēdijs / et extrema infirm̄ itate. Contra h̄ piculum tanq̄ ver̄o homo saluator orauit cū diceret: Pater si fieri potest: trāseat a me calix iste. Similit̄ ⁊ tres pueri in fornace/ ⁊ paulus in naufragio: ⁊ ezechias in extremo infirm̄ itatis articulo. Periculū v̄triusq̄ simul est: cū ⁊ mors corp̄is statim a desse credit̄: et eēna mors aīe formidat̄: vt in eo q̄ multorum criminū reus/ et nulla satisfactiōe correct̄/ in primo se credit moriturū: Contra h̄ piculum orauerūt niniuite: etiaz latro pendēs in cruce: vt saltē alterū id est mortem aīe vitare posset: ita dicens: Memento mei dñe dum veneris in regnū tuū. Periculū fame est: cum de n̄ra opinione timemus: ne illa amissa efficiamur infames: vt solet accidere his q̄ de graui et enormi flagitio accusant̄. Contra hoc fame piculū ⁊ etiā contra piculum corp̄is: orauit ioseph in carcere: ⁊ susāna cū ad mortem ducētur. Periculū fortune in his reb̄ attendit̄: amissio libertat̄: vel amicitia: vel earū rez que ad vsus n̄ros satis sunt necessarie. Periculum in amissione libertat̄ ē: cū ipsā libertatē timem̄ amittere: vt is qui bello capt̄ ab hostib̄: ideo vite seruetur vt seruiat. Serui em̄ tā a seruando q̄ a seruiendo

do dicti sunt. Contra h̄ piculū orabant iudei. i. filij isrl̄: cū eos pharao in milib̄ equoz ⁊ curruum p̄sequeret: timētes ne illi eos in fuitutē luti ⁊ lateris quā fugerāt reuocaret. Periculū in amissione amicoz est: cū eos q̄ diligim̄ q̄b̄ ve dilecti sum̄ v̄l morte aliq̄ casu vt captiuitate pegrinatiōe v̄l exilio: nob̄ credim̄ auferēdos. Contra h̄ piculū orabāt iudei obsessi ab holoferne: q̄n̄ supplicabāt dño ne daretur infātes eoz in p̄dam: ⁊ vxores eorum in diuisionē: sic legitur in libro iudith. Periculū in amissione rez est: cū ea q̄ nobis necessaria sūt/ haud dubie nos credim̄ amissuros: vt in naufragijs incēdijs ⁊ rapinis: ceterisq̄ similib̄. Contra h̄ piculū orabant filij isrl̄: ne daret civitas eoz in exterminū: ⁊ sc̄ta eorum in pollutionē: sic legit in eodem libro iudith. Contra hec om̄ia piculoz genera q̄cumq̄ nobis tpe diei vel noctis iuguerint/ hūiliter orandū esse: ⁊ ratio docet: et multorum admonemur exemplis.

Capitulum octauū:
Beneficium q̄z qd̄ orantes a deo postulam̄: totidem modis distingui potest: in reb̄ p̄rarijs attenditur. Est em̄ b̄n̄ficiū aīe/ vt virtus: corp̄is/ vt incolumitas: v̄triusq̄ simul/ vt amboz integritas: fame/ vt bone opinio

Matth. 26.
 Daniel. 3.
 Act. 27.
 4. Reg. 20

Jone. 3.

Luce. 23.

Gen. 40.
 Daniel. 15

Exo. 14.

Judith. 4.

3. 1. 3. 1.

f

nis stat^o: fortune/ vt libertas:
amicorū copia: rerū qbus vrē
dū est suppetēs facultas. Que
om̄ia q̄tiens op^o fuerit: sūma
orandi necessitate a deo postu
lari necesse est.

De loco orationis.

Capitulum nonum.

Loc^o orationis/ aut vni
uersalis/ aut particula
ris est: Locus vniuersa
lis tot^o est mundus: qm̄ vbiq;
p totū mundū/ de^o orandus/
laudandus ac bñdicēdus est:
iuxta illd̄ psalmiste: In om̄i lo
co dñatōis eius bñdic̄ aīa mea
P̄s. 10. 2. dño. Et alibi: Dñs terra adoret
P̄s. 65. te deus et psallat tibi: etiā dñs
Hier. 23. p p̄phētā. Celū et terrā ego im
pleo. Locus particularis est hic
vel ille vel ali^o: quoz in quoli
bet ita tot^o est deus/ vt nō mi
nus sit tot^o in alio: sic ait psal
mista: Si ascēdero in celū tu il
lic es: si descendero ad infernū
ades. Qui i inferno esse nō re
spuit: vbi q̄so deesse pōt: v̄ cui
loco absentari: Locus particu
laris aut sacer aut p̄phan^o est:
Sacru^o dicim^o diuinis cultib^o
dedicatū/ vt ecclīā: p̄phanū ve
ro non sacru^o/ vt domū/ aut vil
lam. Tam sacer q̄ p̄phanus/
aut publicus aut priuatus est.
Locus sacer et public^o/ vt ec
clesia/ cimiteriū: sacer et priu
atus/ vt oratoriū. Locus p̄pha
nus et publicus/ vt for/ thea
trū/ port^o: p̄phanus et priu^o/

vt dom^o/ ager/ hortus. Itē sa
cer locus/ aut ascript^o est/ aut
electus/ aut oblat^o. Loc^o sacer
ascriptus/ vt ecclesia pontifi
calis: q̄ ascripta ē vniuerso po
pulo ciuitatis/ que tenet ad eā
recurrere/ saltē semel in hebdo
moda/ si amplius nō pōt. As
cripta ē etiā generaliter om̄ib^o
diocesanis suis/ q̄ tenent ad eā
recurrere saltē semel i anno:
exceptis his q̄s excusat rōnabi
lis causa: vt p̄te sex^o/ v̄l etas/
vel corporis egritudo. Simili
ter ecclīa baptismal/ ascripta
est oib^o parochianis suis: q̄ te
nent ad eam recurrere semel in
hebdomoda/ si ampli^o nō pos
sūt. Ecclīa q̄ collegiata ascri
pta est clericis suis/ de cōmuni
nō in comune viuētib^o/ q̄ tenē
tur adesse omni hora canonicē
oratiōis. Oratoriū vero ascri
ptus est monachis suis/ seu cle
ricis regularib^o/ de cōmuni in
cōmune viuētib^o: quib^o nūq̄
licet abesse: nisi iussu p̄positi v̄l
abbatis. Locus elect^o est/ quē
quilibet causa deuorionis pro
pria eligit voluntate: vt sepul
chuz dñi/ limina ap̄loz: cetera
q̄ loca p̄ orbem q̄ plurima/
diuina monimēta pietatis ha
bentia. Loc^o oblat^o d̄r/ q̄ neq̄
ascript^o est/ nec propria voluntate
eligit: s̄z fortuito casu ip̄: ouis^o
occurrit: vt solet accidere his
q̄ in itinere v̄l nauigio p̄gre pe
ficiscētes/ ad ignota loca deue
niunt. In q̄b^o oib^o vnicuiq̄ lo